

Daniels bok – nummer nittito

Åpenbaring av profetien: Den tredobbelte anvendelsen av Daniels siste seks vers og det fremadskridende lyset fra den tredje engel

Jeff Pippenger
2024-02-25

I millerittbevegelsen ble kunnskapsøkningen åpnet, og den prøvde først og fremst, men ikke utelukkende, de bekjennende protestantene i De forente stater. Sardes, menigheten som kom ut av det pavelige overherredømmets mørke, ble ledet til en fyldigere forståelse av evangeliet som skulle bli åpenbart da den himmelske helligdom ble åpnet i himmelen. I den tredje engels bevegelse ble kunnskapsøkningen åpnet den 11. september 2001, og den prøvde laodikeisk adventisme rundt om i verden. Av denne grunn ble sannheten fremstilt i de seks siste versene av Daniel elleve, som er kilden til kunnskapsøkningen, motstått av laodikeisk adventisme.

De få trofaste byggmestrene på den sanne grunnvoll (1 Korinterbrev 3:10, 11) var rådvile og hindret idet skrotet av falsk lære stengte arbeidet. Lik byggherrene på Jerusalems mur på Nehemjas tid, var noen rede til å si: «Bærernes styrke er avtagende, og det er så meget skrot at vi ikke makter å bygge.» Nehemja 4:10. Trette av den stadige kampen mot forfølgelse, svik, ugudelighet og enhver annen hindring som Satan kunne finne på for å stanse deres fremgang, ble noen av dem som hadde vært trofaste byggmestere, motløse; og for fredens og trygghetens skyld for sin eiendom og sine liv vendte de seg bort fra den sanne grunnvoll. Andre, uforferdet av sine fienders motstand, erklærte fryktløst: «Vær ikke redde for dem! Kom Herren i hu, han som er stor og fryktinggytende» (vers 14); og de fortsatte arbeidet, hver med sitt sverd ombundet ved sin side. Efeserne 6:17.

Den samme ånd av hat og motstand mot sannheten har inspirert Guds fiender i enhver tidsalder, og den samme årvåkenhet og troskap har vært krevd av Hans tjenere. Kristi ord til de første disiplene gjelder også for Hans etterfølgere helt til tidens ende: «Det jeg sier dere, sier jeg til alle: Våk!» Markus 13:37. The Great Controversy, 56.

Fremstillingen av budskapet i de siste seks versene i Daniel begynte innenfor de selvunderholdende tjenestenes miljø i laodikeisk adventisme, og ble deretter, etter hvert som tiden skred frem, konfrontert av de berømte teologene (de lærde) i laodikeisk adventisme. De våpen som ble tatt i bruk i et forsøk på å miskreditere budskapet, frembrakte uten unntak et større lys og en større klarhet over de versene som var gjenstand for gransking og angrep. Disse angrepene ledet til sist til profetiske forståelser som ikke tidligere var blitt erkjent, men som da ble fastslått og funnet å være en del av den tredje engels fremadskridende lys.

Millerittene erkjente bare fire riker i Bibelens profetier, men kort tid etter 1844 ble det forstått at De forente stater var jorddyret i Åpenbaringen tretten, og denne forståelsen klargjorde at pavedømmet ikke ganske enkelt var en del av Romerriket, men at det i virkeligheten var det femte riket i Bibelens profetier.

«Under symbolene av en stor ildrød drage, et leopardlignende dyr og et dyr med lammehorn ble de jordiske myndigheter som særlig ville gjøre seg skyldige i å nedtrække Guds lov og forfølge Hans folk, framstilt for Johannes. Krigen føres videre helt til tidens ende. Guds folk, symbolisert ved en hellig kvinne og hennes barn, ble framstilt som sterkt i mindretall. I de siste dager fantes bare en rest tilbake. Om disse taler Johannes som dem 'som holder Guds bud og har Jesu Kristi vitnesbyrd.'»

«Gjennom hedenskapet, og deretter gjennom pavedømmet, utøvde Satan sin makt gjennom mange århundrer i et forsøk på å utslette Guds trofaste vitner fra jorden. Hedninger og papister ble drevet av den samme drageånd. De skilte seg bare ved at pavedømmet, idet det ga seg ut for å tjene Gud, var den farligere og grusommere fienden. Gjennom romanismens redskap tok Satan verden til fange. Guds bekjennende kirke ble revet med inn i rekkene til dette bedrag, og i mer enn tusen år led Guds folk under dragens vrede. Og da pavedømmet, berøvet sin styrke, ble tvunget til å opphøre med forfølgelsen, så Johannes en ny makt stige opp for å gjenta dragens røst og føre videre det samme grusomme og gudsbespottelige verk. Denne makten, den siste som skal føre krig mot kirken og Guds lov, ble symbolisert ved et dyr med lammehorn.»

«Men den strenge opptegningen med den profetiske blyant åpenbarer en forandring i dette fredelige bildet. Dyret med de lamliknende horn taler med en drages røst og «utøver all den første dyrets makt for dets øyne». Profetien erklærer at han vil si til dem som bor på jorden, at de skal gjøre et bilde av dyret, og at «det får alle, både små og store, rike og fattige, frie og treller, til å ta et merke på sin høyre hånd eller på sin panne, og at ingen kan kjøpe eller selge uten den som har merket eller dyrets navn eller tallet for dets navn.» Slik følger protestantismen i pavedømmets fotspor.» Signs of the Times, 1. november 1899.

Da de siste seks versene i Daniel elleve ble åpnet, ble det erkjent at hele den rekken som er fremstilt i disse seks versene, omhandlet samspillet mellom de tre maktene som Søster White nettopp identifiserte som «hedenskap», «pavedømmet» og «protestantismen». Fienden hevdet at «det herlige land» i vers førtien var et symbol enten på protestantismen eller på Syvendedags Adventistsamfunnet, men «det herlige land» er Amerikas forente stater, og i vers førtien erobrer kongen i nord (pavedømmet) Amerikas forente stater ved den snart kommende søndagsloven. Den sataniske villfarelsen som identifiserer «det herlige land» som noe annet enn Amerikas forente stater, er utformet for å hindre menn og kvinner i å erkjenne at den neste profetiske hendelsen etter Sovjetunionens sammenbrudd i 1989, i den perioden som er fremstilt i de siste seks versene av Daniel elleve, er den snart kommende søndagsloven.

For syvendedagsadventister betyr dette at vers førtien identifiserer nådetidens avslutning for Guds menighet, og det siste laodikeisk adventisme ønsker å høre, er at deres nådetid er i ferd med å løpe ut! Herren ledet argumentasjonen frem til et punkt hvor det ble erkjent at da hedensk Roma tok kontroll over verden ved slaget ved Actium i 31 f.Kr., måtte det først erobre tre geografiske makter slik de er fremstilt i Daniel kapittel åtte.

Og ut av ett av dem kom det fram et lite horn, som vokste seg overmåte stort mot sør og mot øst og mot det fagre land. Daniel 8:9.

Det var et fastslått faktum at «sør», «øst» og «det fagre land» representerte de tre geografiske områdene som det hedenske Roma tok kontroll over idet det besteg jordens trone som det fjerde riket i Bibelens profeti. I forbindelse med dette faktum var det også slik at det pavelige Roma måtte overvinne tre geografiske makter idet det besteg jordens trone som det femte riket i Bibelens profeti, slik det er fremstilt i Daniels bok, kapittel sju.

Jeg gav akt på hornene, og se, det steg opp et annet lite horn iblant dem; foran dette ble tre av de første hornene revet opp med roten. Og se, på dette hornet var det øyne lik et menneskes øyne, og en munn som talte store ord. Daniel 7:8.

I striden som raste om «det herlige land» i vers førtien, viste Herren at det fantes tre manifestasjoner av Roma i profetien. Det hedenske Roma, som ble etterfulgt av det pavelige Roma, og deretter var det de siste dagers Roma, som vi kalte «det moderne Roma». På grunnlag av to sunne og etablerte profetiske sannheter, den første at Gud aldri forandrer seg, og den andre at sannheten stadfestes ved to vitners vitnesbyrd, kom vi uten å vakle til den konklusjon at de tre hindringene for kongen i nord i de seks siste versene av Daniel kapittel elleve måtte representere tre moderne geografiske makter.

Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja, til evig tid. Hebreerne 13,8.

Det står også skrevet i deres lov at to menneskers vitnesbyrd er sant. Johannes 8:17.

Denne erkjennelsen bekreftet det vi allerede hadde konkludert med, for vi hadde identifisert «det herlige land» som en geografisk makt (De forente stater), og forkastet den tåpelige tanken at det representerte en menighet, som er en åndelig makt. Vi inntok dette standpunktet på grunnlag av den tro, som alltid er blitt bekreftet, at det ikke finnes tilfeldigheter i Guds Ord. Det er klart ut fra mange vitner at Guds menighet i de siste dager er et fjell.

Og det skal skje i de siste dager at fjellet med Herrens hus skal stå fast grunnfestet som det høyeste av fjellene og være opphøyet over haugene; og alle folkeslag skal strømme til det. Og mange folk skal gå av sted og si: Kom, la oss gå opp til Herrens fjell, til Jakobs Guds hus; og han skal lære oss sine veier, og vi vil vandre på hans stier. For fra Sion skal lov utgå, og Herrens ord fra Jerusalem. Jesaja 2:2, 3.

De som hevdet at «det herlige land» er en menighet, og som oftere enn ikke påsto at det er Syvendedags Adventistsamfunnet, gjorde det fordi Daniel identifiserer landet som «herlig», og deres overfladiske resonnement konkluderte med at fordi «det herlige hellige fjell» i vers førtifem helt sikkert er Guds siste menighet i endetiden, må derfor også «det herlige land» være menigheten. De inneholder jo begge adjektivet «herlig».

Det finnes ingen feil i Guds ord, og når Daniel bruker «land» i forbindelse med ordet «herlig», og fire vers senere bruker «hellig berg» i forbindelse med ordet «herlig», identifiserte Daniel et tilsiktet skille mellom et land og et berg. Det bokstavelige herlige landet er Juda, og det er i byen Jerusalem at Guds tempel ble oppført. Jerusalem, eller tempelet, kan forstås som Guds menighet, men området der Jerusalem ligger, er Judas land. Mange sannheter ble stadfestet etter hvert som kunnskapen økte i det fremadskridende lyset fra den tredje engel, men vi legger her ganske enkelt

fram den profetiske bakgrunnen som identifiserer tre manifestasjoner av Roma.

Da vi erkjente at hedensk og pavelig Roma fremla to vitner som stadfestet de profetiske kjennetegnene ved det moderne Roma, erkjente vi et tolkningsprinsipp som jeg kalte «profetiens tredobbelte anvendelse». Det fantes andre som hadde benyttet lignende tanker om en trefoldig gjentakelse av visse profetier, men den definisjonen vi kom til å erkjenne, var den definisjonen vi fortsatt bruker. Det er viktig å forstå at den profetiske regelen om profetiens tredobbelte anvendelse, som så ofte anvendes av Future for America, ble erkjent under argumentasjonen omkring de siste seks versene i Daniel elleve; men det som er like betydningsfullt, er at argumentasjonen ledet til den første erkjennelsen av at profetiens tredobbelte anvendelse angikk Roma. I millerittisk historie var et av argumentene hvorvidt Antiochus Epifanes var «røverne» av Daniels folk, eller om «røverne» var Roma, slik millerittene forstod det. Grunnen til at dette er betydningsfullt, er at Roma, som «røverne» av Daniels folk, er de som skulle «stadfeste synet» i Daniel elleve, vers fjorten.

Og i de tider skal mange reise seg mot kongen i sør; også voldsmennene blant ditt folk skal opphøye seg for å stadfeste synet, men de skal falle. Daniel 11:14.

Første gang vi forstod en tredobbelt anvendelse av profetien, ble dette erkjent ved det faktum at det finnes tre manifestasjoner av Roma i Bibelens profeti. Roma etablerte synet om det fremadskridende lyset fra den tredje engel, slik det også gjorde i den millerittiske historien. I den millerittiske historien var det forståelsen av at hedenskap og pavedømme var maktene som nedtrampet helligdommen og hæren, som ble den sannhetsrammen hvorpå Miller bygde «alle» sine profetiske forståelser. De siste seks versene i Daniel elleve etablerte en sannhetsramme som Future for America har bygget alle sine profetiske anvendelser på. Denne rammen er de tre ødeleggende maktene: dragen, dyret og den falske profet, som leder verden til Harmageddon.

Den rammen er basert på erkjennelsen av at det hedenske Roma, etterfulgt av det pavelige Roma, utgjør to vitner som stadfester det moderne Roma, og at det moderne Roma er den trefoldige forening av dragen i spiritualismen (De forente nasjoner), dyret i katolisismen (pavedømmet) og den falske profet i det frafalne protestantismen (De forente stater). Den rammen er det vi identifiserer som en tredobbel anvendelse av profetien. I de følgende artiklene vil vi drøfte de ulike tredobbelte anvendelsene av profetien som er blitt erkjent, og som utgjør rammen for det fremadskridende lyset fra de tre englene.

Vi skal se på den tredobbelte anvendelsen av tre manifestasjoner av Roma, som identifiserer den politiske og religiøse strukturen i det moderne Roma, som søster White kalte kirkekunst og statskunst. Denne strukturen blir gjenkjent ved å sammenføre de profetiske kjennetegnene ved det hedenske Roma med de profetiske kjennetegnene ved det pavelige Roma med det formål å identifisere og fastslå kjennetegnene i det moderne Roma.

Vi skal betrakte den tredobbelte anvendelsen av tre manifestasjoner av Babylon, slik de er representert ved Nimrod, Nebukadnesar og Belsasar, som identifiserer hovmodet hos syndens menneske, som sitter i Guds tempel og utroper at han er Gud, hvilket Jesaja betegnet som den «hovmodige assyrer». Det pavelige hovmod, som er et emne i Bibelens profeti, gjenkjennes ved å

sammenføre Babels profetiske kjennetegn med Babylons profetiske kjennetegn, med det formål å identifisere og fastslå det moderne Babylons kjennetegn.

Vi skal se på den tredobbelte anvendelsen av tre manifestasjoner av Elias, slik de er representert ved Elias og Johannes Døperen, som identifiserer «røsten som roper i ødemarken» i de siste dager. Røsten som roper i ødemarken i de siste dager, representerer en bestemt vekter, som er en bevegelse, og identifiserer et dobbelt vitnesbyrd i en bevegelse som har en lignende begynnelse og avslutning. Vi blir gjort oppmerksom på at det ikke kan være en tredje engel uten en første og en annen, så på ett nivå er det umulig å skille den første engels bevegelse fra den tredje engels bevegelse, og begge bevegelsene er representert ved en vekter som ble forutbildet ved Elias og Johannes Døperen.

«Med penn og røst skal vi la forkynnelsen lyde, idet vi viser deres rekkefølge og anvendelsen av profetiene som fører oss fram til den tredje engels budskap. Det kan ikke være noe tredje uten det første og det andre. Disse budskapene skal vi gi til verden i publikasjoner, i taler, idet vi i den profetiske histories linje viser de ting som har vært, og de ting som skal komme.»
Selected Messages, bok 2, 105.

Vi vil se på den tredobbelte anvendelsen av tre manifestasjoner av budbæreren som bereder veien for at Paktens Budbærer plutselig skal komme til sitt tempel, slik dette er fremstilt ved Johannes Døperen og William Miller. Den siste vekteren er et profetisk emne som blir erkjent ved å føre de profetiske kjennetegnene til Johannes Døperen og William Miller sammen for å identifisere den endelige oppfyllelsen av Malakis tredje kapittel.

Se, jeg sender min budbærer, og han skal rydde vei for mitt åsyn; og Herren, som dere søker, skal plutselig komme til sitt tempel, paktens budbærer, som dere har deres glede i. Se, han kommer, sier Herren, hærskares Gud. Malaki 3:1.

Vi vil se på den tredobbelte anvendelsen av islams tre manifestasjoner, slik de er fremstilt ved islams profetiske kjennetegn i den første og den andre ve i Åpenbaringen kapittel åtte og ni, som identifiserer islams profetiske kjennetegn i den tredje ve, omtalt i Åpenbaringen kapittel ti og elleve.

Vi vil fortsette med disse tingene i den neste artikkelen.

«Tillat ingen å være hjerne for deg, tillat ingen å gjøre din tenkning, din gransking og din bønn for deg. Dette er den undervisningen vi trenger å ta til hjerte i dag. Mange av dere er overbevist om at den dyrebare skatten i Guds og Jesu Kristi rike finnes i Bibelen som dere holder i hånden. Dere vet at ingen jordisk skatt kan vinnes uten møysommelig anstrengelse. Hvorfor skulle dere vente å forstå skattene i Guds ord uten flittig å granske Skriftene?»

«Det er rett og riktig å lese Bibelen; men deres plikt ender ikke der; for dere skal selv granske dens sider. Kunnskapen om Gud vinnes ikke uten åndelig anstrengelse, uten bønn om visdom, så dere kan skille den rene sannhets korn fra agnene som mennesker og Satan har brukt til å forvrengte sannhetens læresetninger. Satan og hans sammensvergelse av menneskelige redskaper har søkt å blande villfarelsens agner med sannhetens hvete. Vi bør flittig søke etter

den skjulte skatt og be om visdom fra himmelen for å kunne skille menneskelige oppfinnelser fra de guddommelige bud. Den Hellige Ånd vil hjelpe den som søker, med å finne store og dyrebare sannheter som angår frelsesplanen. Jeg vil innprente hos alle det faktum at en flyktig lesning av Skriften ikke er nok. Vi må ransake, og dette innebærer å gjøre alt det ordet betyr. Slik gruvearbeideren ivrig utforsker jorden for å oppdage dens gullårer, slik skal dere utforske Guds ord for den skjulte skatt som Satan så lenge har søkt å skjule for mennesket. Herren sier: «Om noen vil gjøre hans vilje, da skal han kjenne om læren er av Gud.» Johannes 7:17.»
Fundamentals of Christian Education, 307.